

Na Nedzeli Seragesima.

Njetk krašnje je nam sjerwenje,
To swjeterko wnašchim Kraju.
O pomhaj tam tym Czlownikam,
Kiž tebe neposinaju.
Nječ slepy Lud,

Schał snaje Blud,
We kotrymž hjeschće wasy,
Wsmi wot meho Moz,
Daj Estowu Moz,
Zewal so wječnje sčasy. Amen!

A je Jezusko, ty by sam ton Ssynjer, a twoje swjate Evangelion je to krašne Ssynjo. Za dža ju so tebi, o ty nebeski Ssynjerjo, so by nam to nebe te Ssynjo wojeho Estowa, jeho Klina wojeho nebeskeho Wozja, sam pschinešt, a hjeschće dženšnišči Džen psches twojich Wuczomnikow swjesch, to je, wuczisch a p jedowasch. Moj Kneze, ty by schal prajit: Schruz was slysch, ton slyshi me. Dyz twoji Wotrocizny woje Estowo rošnja, da žonuj jih Estowa. Kladz jim to Estowo do Erta a Wutrobo, so woni newuškja czlowski Estowa a Wustawki, ale woje Estowo, woje krašne swjate a Bojske Ssynjo, so nebychu nicjo pschistajiti, ani wohnkach newostajiti. Nječ pschero recja tak, so moja wobitacz schudzie. Dyz kwojim Ežaku jim so recjez pschistuschja, duž Estowam Ducha daj, a Moz bes Poruka! Kos sjašn rejch nasche Wutrobe a frej je, so bychmy je horjewšali jako woje Ssynjo, a slysheli jako stwojeho Erta. Daj nam s Wokoskije delje, swjateho Ducha a Moz wjelje. So so radzi kljepšchemu, schtož my dženša slyschimy. O sderz nam a našchim Džecjom woje Estowo, a swarnuj nas psched Drohotu wojeho Estowa, so bychmy snjeho ton Pucz teje Sbožnosije naroukli a mudri byli, ejm to nadnam psches Jezusom Krysta! Amen. My chzemy sa tajku Nadu prošnjez we nuternym Wotze našchu, a rjanym Krystichu.

Szenje na Nedzeli Seragesima pola Lukascha na 8. Stawi.

Jako so pak welje Luda biesche romadu seischto, a sewschjech Mjestow Jezuskej kwatachu, džesche won psches Pschirunanje: Ssynjer džiesche, so by rošnyl swoje Ssynjo, a jako won swjesche, padze njekotre pschi Puczu, a bu poteptane, a Ptaki pod Nebesami sežrachu jo. A njekotre padze na Skalu, a dyž seindze, wusknu wono, tehodla so eubi nemiejesche. A njekotre padze šredza do Czernjom, a te Czernje rošzechu šobu, a sadušychu je. A njekotre padze na dobru Koblju, a jako bie seischto, pschineše stokrocjne Plody. A dyž to wureknu, sawoła won: Schruz ma Wuschi kposluchanju, ton posluchaj. Jeho Wuczomnizy pak jeho wopraschachu a džiachu: Schto by to Pschirunanje bylo? Won pak džesche: Wam je date, so byschće wedžili te Potaj-

Potaj-